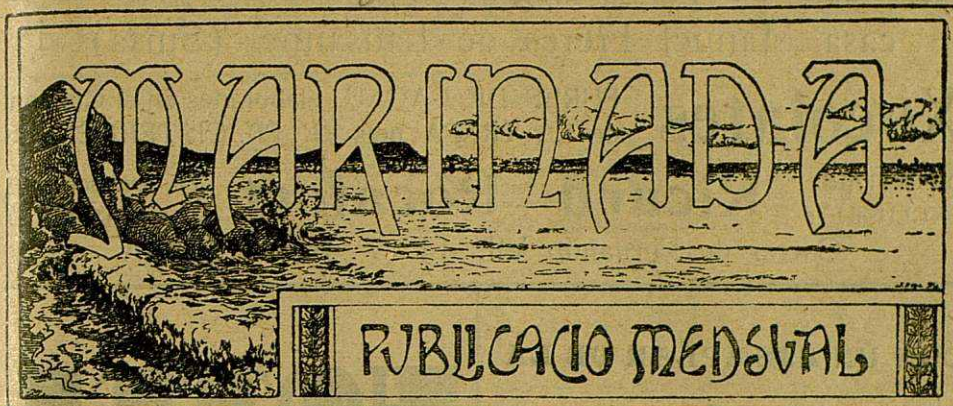

Agost 1920

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Palamós, per Ll. Barceló i Bou.—Posta marina,
(poesia) per Rafel Vilà i Barnils.—Palamós
«Retorn a ma Vila» (poesia,) per Francesc Ma-
rull.—Instantània, per Wenceslau Dalmau (C.
«P. P.»).—Dos segles (conte inèdit), per Bap-
tista Xuriguera.—El cavaller galant (poesia),
per M.^a del Carme Marcé.—Del carnet espor-
tiu, per A. C. M.—Publicacions rebudes.—
Pels Cinemes, per J. del M.—Crònica local.—
Registre Civil.—Moviment del Port.

Preu: 50 Cts.

LLORÈNS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrre — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:
20 Pesetas

Francos de portes en toda España

Annarlos Bailly - Baillièrre y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL IBÉRICA

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LLENCERIA

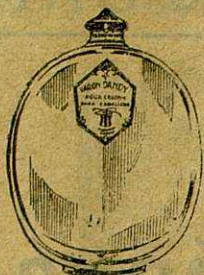
H. Blanco Bañeras

Plaça St. Jaume BARCELONA : : Call, 21 : :

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIO DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)

ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

COLONIA LOCIO FIJAPELO

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

HOTEL i Caf 

TRIAS

:: Situació immillorable,
davant de la mar, de la
Estació, del passeig i al costat
de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables
Espl ndid sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX - TELÈFON, 35

Papereria - Llibreria

LLORENS

*Objectes d'escriptori - Tintes
Llibres ratllats - Ll p os
Estilogr fiques de les millors
marques - Plumes - Paper carbó*
*- Objectes per a regal -
Llibres i Novel les de totes
classes - Material escolar.*

Carrer Cervantes, 26

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE  S EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

EMILI
NOVA

Instal lacions
per aigua, gas i
electricitat.
reparacions
de Maquinària

Carrer Major

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por **Francisco Mandri**, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, **Calle de Provenza, 203 - Barcelona**

PALAMÓS

Vegi's l'article aparegut
a *La Publicitat* el dia
24 d'Agost, N.º 17589.

Palamós és una vila marina, ni gran ni xica; ni és tan xica que no pugui aixopugar al seu redós un bon esplet de treballadors de cor noble i bons sentiments, de persones sensates i correctes, de gent, en fi, del millor tremp empordanès, franca i sincera, com la majoria dels seus conveïns; ni és tan gran que hi puguin trobar cabuda les persones indesitjables; car si alguna volta algun esperit pervers ha volgut provar-hi fortuna, prompte ha estat foragitat, tal com fan les marejades que treuen fora de la mar la brutícia que hi aporten els rius.

Palamós no és encara tal com voldriem que fóra; però tal com és els palamosins n'estan gelosos com a bons fills, i fins els adoptius es sen-

ten revoltats si algú injustament la moteja.

Palamós no és una ciutat-jardí. No és tampoc una ciutat d'estiueig aparellada tothora per a festes; sinó que és una població treballadora, convençuda que el treball és la més gran virtut, i s'hi entrega amb la confiança de que li portarà el benestar material i la pau de l'ànima.

Les persones forasteres que hi fan cap, siguin treballadors, estiuejants o turistes, una volta s'han fet càrrec d'aquest temperament s'hi senten compenetrats, i s'hi troben com a casa; tan sols un esperit eixorc, incomprensiu, podrà sentir-s'hi desplaçat, i trobarà plaer d'exagerar-ne els defectes.

Palamós té un port important: tal vegada el tercer de Catalunya. Aquesta estació d'enllaç entre terra i mar fa que la vila sigui coneguda favorablement en totes parts del món. Vapors de tot calat hi ancoren un dia o altre, produint un intercanvi de produccions, fent que gents de totes les races petgin els seus carrers, i el seu nom és pronunciat en totes les llengües. Però així com a una sala de ball no s'hi va amb el vestit usual, al moll tampoc s'hi deu anar amb el traje de festes. Al moll s'hi va per a treballar, per a guanyar el pa de la família, i el desvagat que tingui por d'embrutar-se els peus de pols o de fang ja sap que aquell no és el seu lloc, i farà molt santament de tirar per un indret més apropiat, que no en falten pas, gràcies a Déu.

Què hi fa que el fum dels vapors i la pols del carbó donguin un tó de grisor a algunes cases veïnes, si aquest és un mal necessari, tan imprescindible en les poblacions que viuen del treball, com certes funcions del cos humà no gaire estètiques.

Però el port de Palamós malgrat veure's visitat diàriament per vapors i velers de totes menes no tem la competència de ningú, car també als molls de Barcelona i Marsella el carbó i l'antracita embruten igual que aquí i no es donen de menys de tractar-hi si el cas es presenta.

Palamós té un ferrocarril econòmic que algú moteja de carrilet, i malgrat el diminutiu compleix la seva missió de proveïr i agermanar algunes viles i pobles de l'Empordà, el Gironès i la Garrotxa, i treballa més i té més vida que altres ferrocarrils

que es creuen arribats a la major edat.

A Palamós podrà haver-hi pols a l'estiu i fang a l'hivern com en la majoria de les poblacions industrioses; però té, com no n'hi ha una altra, una xarxa de clavegueres que sanegen el subsòl i fan que la vila sigui sana com la que més, airejada com és per tots els vents, i les aigües de la badia, malgrat els treballs del moll, són tan netes que conviden a pendre-hi un bany com en la més polida de les cales.

Deixant a part totes aquestes lletjors, Palamós té una badia extensa des de la punta del far a la Torre Valentina voltada de pinedes seculars.

En aquesta badia s'hi emmirallen de dia Palamós i Sant Antoni, i de nit els llums que fan sardana des de la punta del moll a l'extrem del carrer Vermell.

La miranda de la Plaça de Wilson és un lloc privilegiat, i tant els vells mariners com els senyors senten una satisfacció d'abocar-s'hi de tant en tant. El foraster que s'hi atansa per primer cop, si resta decepcionat, deurà ésser que els fums d'altres llocs li han enterbolit la vista.

Per anar al Far no hi ha cap passeig urbanitzat; s'hi va senzillament per carretera. Però és una miranda tan atractiva que el visitant podria dir amb raó que no ha estat a Palamós si no hi dediqués una de les primeres visites. A altes hores de les nits estivals és un refrigeri per al cos i un bàlsam per a l'esperit, i fins els més prosaics hi experimenten una sensació agradable. Però en les marejades hivernals és quan es presenta amb tota l'esplendidesa, amb corpre-

nedora majestat, quan les ones furioses rompent en els penyals es desfan en blanca escuma.

Palamós té un passeig actualment que no és despreciable. La il·luminació de les vies principals, si no és enlluernadora com en altres punts, és francament satisfactòria. Els carrers, malgrat la naturalesa del terreny, són ben endegats, nets i presentables. L'aigua corrent i l'electricitat són en totes les llars, i amb totes aquestes condicions no és d'estranyar que sigui una població de les més sanes.

El terme de Palamós és xic, molt xic: no té més que el sorral i una muntanya; però és fistonejada de cales i recons interessants, i si hi pugeu al cim descobrireu un panorama tan escaient que us donarà recança de deixar-la. La ginesta, si n'és temps, us omplirà d'aromes amb ses flors d'

or, i la ruda vessarà a vostres peus sa forta olor si imprudents o descuidats s'atreveixen a petjar-la. A Palamós encara no hi ha bòviles que cremin el suro, i les dos o tres xemeneies que estan en servei actiu són tan altes que llur fum no molesta a ningú, ans al contrari, donen treball a molts obrers, que en el temps actual és la millor font de riquesa.

A Palamós no hi ha vells mariners amb patilles i pipa de saxofont; els mariners vells que encara resten són correctes i polits i podrien donar lliçons de nàutica a més de quatre.

Palamós és un bon centre d'estiueig per a fer excursions de tota mena tan de muntanya com de mar, i l'entrellaçat de carreteres que hi convergeix es presta a totes les combinacions desitjables.

LL. BARCELO i BOU

Posta marina

L'esquitx de llum s'adorm dalt de la serra;
es daura la calitja ponentina;
la nit, tremolant breu, es fa regina
del cor, del mar, del cel i de la terra.

Xisclen les aus volant de dreta a esquerra;
allà sospira dolç amor la nina
i, passant fresca, l'aura llevantina
subtil cantada ran d'orella xerra.

Surt a ponent la vespertina estrella
que de dins l'ona pescarà l'aurora;
titil·la al lluny la barca pescadora
com sacra fruita de la nit novella
i en una intransferible meravella,
dorm dintre l'aigua la dolçor de l'hora.

RAFAEL VILÀ i BARNILS

PALAMOS!!

Retorn a ma Vila

D'un enyor al sentiment,
vibrant al cor l'explosió,
fiu volant a la Estació
i, ja Palamós falta gent!

Hèuse aquí perquè he vingut:
no voldria pas morir
sense en ma terra fruir
records de la joventut.

He arribat tan neguitós,
que, al meu intent, temps li manca
per a veure tot quan tanca
ma vila de Palamós.

Calma cor ton viu anhel,
mos peus a terra al fixar;
déixem veure abans la mar,
i clavar els ulls al cel.

Déixem als meus saludâ,
tribut a que un deure obliga,
i estrènyer cada mà amiga
qu'encaixa amb la meva mà.

Ara, vila, amb dolç encís,
de tes gales al recull,
per mí les millors escull;
i ma vila em parlà aixís:

—Mira, — em diu la llum del Far—
ma clarô era abans vermella;
sô, ara, blanca, i tinc parpella
que'm fan obrir i tancar.—

Riu la Torra Valentina,
amb somris de gelosia,
i al veur-ho, em diu la badia,
que llurs gelos endevina:

—Per fé aquest Port que blanqueja
i a les onades detura,

han malmès tota l'etxura
de la sorra que'm rodeja.—

El Passeig a parlà es posa
oprimit per el desfici
dels alts murs d'un edifici
i una Estació, que fan nosa,
i murmura amb tó d'esglai
fent-me llurs planys escoltà:
—voldria anar més enllà!
rabejar-me amb més esplai!

Jo vull d'un brau la memòria
honorar amb millor traça;
mes falta terra a eixa Plaça
que porta el nom d'En Hontòria.

—Perquè ni un ni altre aiguat,
amb empenta pavorosa,
no s'ho endugué en llur resclosa?—
em diu, i es queda callat.

—Perquè no!—ronca amb mal cor,
trencant de cop ses raons
la filera de vagon
que tapa el Casino El Port.

La Murada amaga el rostre
amb un ròtul estrangé,
sentint que pel seu carré
noms no hi hagi a casa nostra.

Miro al mar altre vegada
i veig l'aigua reflectant,
plena de jòia i encant,
del Passeig la balustrada.

Tots els carrers m'han cridat
per dar-me de afecte probes
i en tots veig aceres noves;
i en tots, d'un avenç l'esclat.

Trepitjant llavors d'un tap
la flonja ànima surera,
rodolant, m'empeny enrera
i de queixes m'omple el cap.

Diu:—contats tinc suara els dies:
ma faisó s'és trasplantada,
i en la fàbrica tancada
van morint mes alegries.

A recó jau el taulell;
sols el disc fa revifalla:
tothom fuig, ningú treballa,
i es posa a l'eina el rovell. —

Sort que al punt em diu llavors,
alçant la veu, la Catifa:
—en canvi jo he tret la Rifa
mercès a un *pràctic* esforç. —

L'Eixampla, al ressó acudint,
em va aquell plànol mostrant,
que'l camí ral, blanquejant,
com cinturó va cenyint;
i es junten, com dins del ou
s'ajunten, clara i rovell,
el barri nou amb el vell;
el barri vell amb el nou.

Dolça il·lusió! que't dissipés,
del Progrés al petó brau,
i revius mirant al *Cau*
els vells motllos de fer *pipes*!

Que alenes en l'ampla faixa,
del sorral qu'encercla el Port,
dels calafats al record
i al record dels mestres d'aixa!

Que'ts bressol qu'admiro encara
bon i vell, amb cor d'infant;
que'm vas tú amb amor de mare
rulls d'ensomnis desgranant!

L'anhel viu que m'esperona,
més que mai les ales bat;
mes pren, vila, el meu comiat:
que hi ha qui'm crida a Barcelona.

FRANCESC MARULL

Palamós, Juliol de 1930.

Col·laboració de «Penya Palamós»

Instantània

El quietó poblet sembla trasbalsat.
Les dones corren bo i acabant d'es-
morsar, doncs el xisclet estrident i an-
tipàtic de la sirena de la fàbrica es dei-
xa sentir com un reny.

Els carrers van quedant solitaris.
Si no fos pel soroll monòton de les
màquines, ens sentiríem sols.

El sol comença a molestar. Matí
d'estiu, ple de mandra i calor. Incons-
cientment ens dirigim cap a mar. Da-
munt l'immensa catifa de sorra, algu-
na xarxa espera les delicades mans
d'una pescadora, de testa bruna i mi-
rar dolç.

Es fa dificultós el caminar. Aques-
ta lleugera molèstia queda sobrer-
ament compensada amb el meravellós
espectacle que se'ns ofereix. Les ro-
ques altívols que no es dobleguen ni
amb els besos ni els udols de les ona-
des, ens diuen quelcom que no po-
drem oblidar. Ens embadalim una ve-
gada més amb el superb maridatge de
mar i muntanya.

Allà, en l'horitzó, una vela blan-
quíssima, sembla una gavina. Les
ones, incansablement, ens conten els
seus misteris. El moment, amb tota
sa bellesa, plana damunt nostre, com
un somni...

El soroll d'un motor, ens treu d'a-
quest encantament.

El sol, pesa. Apretem el pas. Dis-
tingim ja les casetes que adornen la
platja, donant-li, al mateix temps, un
innegable tó d'elegància. Sentim to-

car hores. El rellotge del campanar es deu haver equivocat.

Hora de bany; hora eminentment mundana. La platja es comença a animar: trajos blaus, vermells, verds...

Uns banyistes de morenor exagerada, ens somriuen amicalment. Un d'ells aixecant-se amb llestesa corre cap a un pacífic passejant de camisa blanca. Els veiem rodolar per terra, en frenètica abraçada. La morenor del banyista, és com una taca damunt la grogor de la sorra. No sense un cal-

fred pensem amb aquells salvatges de que ens parlen els llibres culturals.

El passeig és completament desert. Podem, ara, admirar a pleret, l'esbeltesa de la barana, i les sòbries línies del brollador.

A l'estació, (vergonya de la vila), amb el seu xiulet, tot fent maniobres, aquest tren de joguina ens fa riure sense ganes.

WENCESLAU DALMAU

Palamós, Juny de 1930.

DOS SEGLES

Conte inèdit de Baptista Xuriguera

El pont estava construït sòlidament segons les exigències del segle passat. L'enginyer principal de la Companyia, ara ja vell, n'estava joiós. Les combinacions de ferro i acer asseguraven la seva resistència normal per una bona pila d'anys. Quants l'havien vist, restaven meravellats i plens d'admiració davant d'aquella obra monumental de la enginyeria, en aquells temps moderna. Cent trenta cinc metres en un sol arc: El treball de foneria solament, havia durat ben bé prop de vint-i-dues setmanes, treballant-hi constantment un nombre respectable d'obriers. El cost total pujava a uns centenars de milers de pessetes. La seva construcció costà una sèrie llarga de mesos. A la fi, però, hom pogué contemplar aquell pont gegantí orgull de la Companyia i en particular d'a-

quell enginyer, avui corbat però no menys feliç, per això.

D'ençà que fou acabat, per més que hom hi posava un especial interès en cuidar-lo, i a tal objecte el pintaven una vegada cada any i era revisat peça per peça per un tècnic, no per això fou lliure de necessitar algunes reparacions que si bé en els primers temps deixaven descansats als superiors i eren més escasses, d'un temps a aquesta banda semblava que sovintejaven més i no deixaven, ni de bon troç, el pont en unes condicions que es pogués garantir-lo amb la completa seguretat que es feia en els seus primers temps.

Això fou la causa de la inquietud que dominava l'enginyer feia uns mesos. Res el conçolava, res el feia somriure. Durant les nits gairebé no

dormia. Les persones que el voltaven no podien fer-lo reaccionar a despit delseufemismes irreverents que tothora enmatllevaven per tal de distreure'l. Tots els esforços eren en và: el pont ja no podia durar gaire temps. Qui sap si el dia menys pensat, al mig d'una reparació difícil es dividiria en dues meitats i, llavors, què dirien els seus confreres?; les revistes tècniques publicarien la informació amb lletres monumentals; la premsa de tot el món hi dedicaria innumerables columnes. En resum: la catàstrofe seria tan grossa que no solament el seu prestigi s'ensorraria en el més profund de l'obscuritat sinó que la vergonya, el fracàs i el dolor li minvarien les forces i potser d'aquesta feta moriria i tot.

Tals eren els pensaments d'aquell pobre enginyer davant el perill de l'obra de la seva vida, de la seva única il·lusió, d'allò que li havia produït una veritable felicitat.... Res hi havia al món comparable amb el que representava, per a aquell home, aquella obra!

Un matí, absort per aquesta idea fixa i torturadora, es llevà a eixida de sol i s'encaminà de pressa cap al lloc on el gegant de ferro estava emplaçat. El mira de prop i de lluny, el tocava, es passejava per sobre de la passarella estreta i fràgil, picava de tant en quan frenètic, amb el peu a terra, es passava el mocador pel front, suant com un desesperat. Recordà en aquells moments, els dies que hi treballava: Tancat al seu despatx, no volia veure ningú, ni els amics, ni els parents. Ah, quins dies aquells! La Companyia li havia encomanat a ell

(a ell sol!) la construcció d'una obra de tanta importància com era aquell pont superb. Traçava ratlles i més ratlles, prenia mides i més mides. Després vindria el renom, la glòria. No significava res si ara no menjava ni dormia pensant sempre en el mateix; no tenia importància si de mica en mica esdevenia més sorrut, més intractable i a la vegada, d'un posat més cadavèric: Vivia en la inconsciència, en mig dels seus somnis, en el regne de la vigorosa fantasia humana. Allò era la felicitat, la suprema felicitat.

Però com més s'endinsava en aquesta mena de raonaments íntims, més gran era el desencant al trobar-se cara a cara enfront de la realitat aclaparadora. Tot li era, doncs, contraproduent.

— Els anys no passen en va—, mormorava a dotzenes de vegades.

Els llavis li tremolaven; el bastó anava d'ací d'allà colpejant dèbilment troços de ferro; el seu capell es desplanxava entre els dits de la mà; caminava unes passes i es parava en sec...

Entre aquestes arribà l'expres. Xiulà acostumadament i des d'un promontori una figura amb una gorra uniformada donà una volta a una clau monstruosa i canvià el vidre de la torre de l'entrada. Davant la senyal que li deixava el pas lliure, l'expres avançà com un llampec.

En entrar al pont, el soroll sec i apagat del tren es transformà en un soroll aclaparador i viu, acompanyat d'un trontoll general.

L'enginyer s'ho esguardava. L'àni-

ma li penjava d'un fil; de no ésser en ple dia hauria cridat. Feia molt temps que s'ho pensava que el pont no gaudia d'una robustesa com caldria, però avui li havia causat un efecte sorprenent. Li semblava a cada instant sentir el tro del desplomament d'aquelles tones de ferro que, segons ell, s'aguantaven per un veritable miracle. Creia haver arribat a la fi ja d'aquella pantomina ridícula.

El neguit es convertí en una ferma obsessió. Prop del pont hi havia una casa que la Companyia havia fet construir per a viure-hi ell, els dos guardes i les dones que la netejaven; ara, doncs, cada dia li semblava que rebia avisos i ordres de que ell els havia enganyat o de que marxés immediatament d'allí, puix no era digne de vigilar aquell joc monstruós que ben aviat no seria altra cosa que un munt impo-
nent de ferros trencats.

De vegades a mitja nit s'alçava i anava a passejar-se per damunt de la seva obra amb el cap descobert i amb espartenyes. Quan la son el vencia se'n tornava al llit i encara tardava qui sap el temps en poder-se dormir. Algun dia d'aquests l'home de la gorra uniformada li sortia a l'encontre i li feia veure els perills a que s'exposava; ell, però, només li dirigia alguna paraula per desexcusar-se i sense fer cas de res, continuava la seva ruta.

Aquest estat no podia durar gaire temps. El seu organisme s'afeblia, la obsessió augmentava, havia perdut l'

equilibri, ja no era ell; la vellesa li acabava de completar la situació.

Un dia el trobaren mort a baix del barranc. No se sabia si hi havia caigut o si s'hi havia tirat.

* * *

Hi hagué dos dies de moviment en aquella comarca pacífica. Gent i més gent amb capells i abrics o bé amb gorres i vestits modestos. El rector del poble veí li cantà unes absoltes en llatí, curtes i precipitades. L'enterraren.

Quaranta vuit hores després, tot tornava a estar igual com havia estat sempre.

Vingué un altre substitut. Aquest tot ho feia menys viure a aquella casa. També era solter però no de tanta edat. Vivía sempre al poble veí i era un xic jugador. Tot sovint visitava la capital, que només distava d'allí una hora, amb el seu Citroën i, en una paraula, pensava molt en que la vida és curta i calia aprofitar-la.

Aquest no era igual que l'enginyer vell. Mai no es preocupà d'ell, però si bé el mort passava els dies desaparebut de tothom, aquest es donà a conèixer en quatre dies.

Cada un d'ells marcava una fita particular. Cada un d'ells representava una generació.

BAPTISTA XURIGUERA

Lleida

EL CAVALLER GALANT

¡Oh el galant cavallê
que joïós fa la via
i als ulls porta un dalê
d'amor i d'alegria,
que sap guanyar petons
de les dames més belles
i fa florí il·lusions
sota una llum d'estrelles.

Les hores de l'amor
li fan la vida clara,
la tristesa i l'enyor
no els ha trobat encara;
val més que el dring de l'or
el dring d'una rialla,
el gaudi és pel seu cor
la magna presentalla.

Ell serva un record vell
com una joia rica.
—¡Qué roig era el clavell
d'aquella boca xica!—

Be passa el temps brunzent
mateix que la ventada,
pro ell sempre somrient
copçarà la besada.

El cavaller galant
el cor té sempre jove,
que el cavaller és aimant
i arreu l'amor hi trova.

M.^a DEL CARME MARCÉ

Publicacions Rebudes

Durant aquest període han arribat a nostra Redacció un bell estol de diaris, periòdics i revistes que en magnífica florida han sorgit d'arreu de Catalunya. Una coral encaixada amb tots ells, i ben a plaer correspondrem al canvi.

Són els nous confreres, *El día de Igualada*, *Diari de Vich*, i *Acció Ciutadana*, d'Olot.

També establim el canvi amb *La Voz de Urgel*, de Mollerusa, *El Sol de Tous*, de Igualada, i *La Voz del Género de Punto*, de Barcelona.

Havem rebut el primer número de *Revista Occitana*, escrita en llengua d'oc i publicada a Madrid.

* * *

De la Casa Patuel, de Mataró, rebem *Ai, que costa una promesa*, caricatura en tres actes de Franch de Pinyana, publicat en la ja ben popular «Biblioteca Iluro».

* * *

Havem rebut dos dels volums publicats per «Editorial Políglota» de Barcelona de la nova *Col·lecció Blava*. *L'amor perdona*, i *Quan el cor vol*, són els noms d'aquests volums, quins autors són Eve-Paul Margueritte i Charles Foley acuradament traduïts per R. Fontalba.

* * *

Acaba de posar-se a la venda l'obra *Els germans de Sant Francesc* escrita per el Rnd P. Hilari d'Arenys de Mar P. M. Cap.

Hi col·laboren els artistes: J. M.ª Sert.—J. Angelicó Kunz.—A. Rethel Gross Bergner.—Maurice Llenís Viladomat.—Els gravats són a color i tri-

comies; 250 planes i paper estrassafil—Es ven a tot arreu.

MONOGRAFIES MÉDIQUES

El Dr. Pere Escriu i Arraut s'ocupa en el volum 36 d'aquesta publicació d'«El líquid cèfalo-raquidi (Tècniques d'obtenció i generalitats semeiològiques)».

Pel seu càrrec de metge numerari de la Casa de Maternitat i Expòsits, el Dr. Escriu és un dels homes més capacitats per a tractar d'aquest tema. Avui, la punció lumbar com a tractament, però sobretot com a mitjà de diagnòstic, és d'ús corrent en la Medicina. El metge que no conegui les tècniques per a obtenir-lo i sobretot l'abast de les dades que pot proporcionar-nos, limita la seva acció i en oblidar i no emprar aquest mitjà terapèutic i exploratori s'aboca a fracassos múltiples i una actuació professional malèfica.

L'autor comença el seu estudi amb unes breus consideracions anatomo-fisiològiques sobre l'origen i activitats del líquid cerebroespinal. Comenta i analitza les diverses teories que han volgut explicar la seva procedència i acció fisiològica. Malgrat de la breu, són unes pàgines que posen la qüestió d'una manera clara per al lector.

En la segona part revisen les tècniques d'obtenció. La punció lumbar, les punxions atlato-occipital, les cervicals i les cranials (orbitària, transcerebral, prequiasmàtica i les ventriculars), són descrites amb el sentit pràctic d'un tècnic que és destre en elles. Tota discussió és eliminada perquè enterboleix la claredat de l'exposició.

En la tercera part s'estén en la seva semeiologia i exposa els mitjans de laboratori per a comprovar-la. La semeiologia química, la citològica, la bacteriològica, la reacció de Wassermann, les col·loïdals i els ferments del líquid cèfalo-raquidi són estudiats amb la detenció que els correspon per llur importància i enumerats amb consciència els mitjans comprovatoris.

El Noticiari insereix: «En entrar a l'any cinquè» per J. Aiguader i Miró: «Anecdolari mèdic: El Dr. Asuero», per Enric Noguera. Sumari del número vinent.

Del carnet esportiu

PARTITS AMISTOSOS

24 d'Agost.

El Palamós guanya merescudament l'Iluro de Mataró per 3 gols a 1.

Per fi aquesta temporada hem gaudit de la visita d'un equip de la categoria preferent tant reconegut i predisposat com és l'Iluro.

El Palamós per tal d'oferir a l'afició una lluita competida alinià el bó i millor que disposava en aquella ocasió. I el resultat contundent, a favor dels de casa no es feu esperar. Tres a un són mostra ben palesa de com anà la partida. No volem dir amb això que els forans ens oferissin una exhibició pobre, al contrari: Posaren en la palestra tot llur saber, tècnica i entusiasme per contrarrestar les investides formidables de la nostra davantera.

Rosalenc, junt amb Napoleó i Goiri foren els puntals de l'equip. També destacà la tasca del nou defensa Tubert, plètòric d'entusiasme pels pocs partits que porta efectuats.

31 d'Agost

*Palamós S. C. (reserva) 8
J. E. de La Escala, 1*

Els cachorros reforçats amb algún element del primer equip ens aconseguiren el resultat més contundent que registra l'historial futbolístic palamosí.

L'equip escalenc, fluixet a més no poder havia de sucumbir forçosament davant l'empenta dels locals que en tot moment no cessaren de bombardejar la porta forastera.

Nostra felicitació als braus reservistes del Palamós.

Dia 7 Setembre

*Palamós S. C. 5
Penya G. A. A. V., 1.*

L'equip ganxò per segona vegada ens visità, oferint, però, aquest cop, una pobra exhibició a casa nostra.

Per acabar-ho d'arrodonir els nostres no tingueren — que diguem — una gran diada i el partit s'escolà sense pena ni glòria.

El diumenge darrer, dia 14, anaren els locals a contendir a Santa Coloma amb el «C. D. Farnés» siguent guanyats per 2 gols a 1.

Pròxims partits que anuncia el Palamós:

Dia 21. A Mataró amb l'Iluro.

« 28. A Palamós amb el Apolo de Badalona.

Dissabte darrer passaren per la nostra vila els braus «routiers» que enguany disputaren la «XII Volta Ciclista a Catalunya», en la 7.ª etapa Girona-Terrassa.

Passaren en escamot de més de 40 corredors, siguent ovacionats.

A. C. M.

❖ Pels Cinemes ❖

Poca cosa hem de dir, donat el curt espai de temps comprés entre l'aparició d'aquest número i el precedent. Ademés, no es temps d'espectacles tancats, i preferiríem que, com es fa en quasi totes les poblacions, es tanquessin els locals al menys en l'època de la calor forta, car és bastant intensa la que es té de suportar i a voltes amb programes que no valen la pena. Veïam ço que de bo ens ha ofert la pantalla de nostre primer col·lisseeu.

TEATRE CARMEN

«Tres horas de una vida» resalta com fina joia al costat de tantes mediocritats com hem vist. Magistralment treballada per Corinne Griffith, uneix a aquesta qualitat una perfecta i cuidada realització escènica i un bon argument matitzat de fines escenes sentimentals i tot ell interessant. Producció «Firts National».

«Con una mujer me basta» és una producció «Fox» de ben lligamentat assumpte i ben interpretada per Rod La Rocque i Marceline Day. Comèdia d'aventures que satisfà sense entusiasmar ni molt menys.

«Casamiento a prueba». Una altra comèdia, d'assumpte absolutament americà, dirigida per John M. Stahl, interpretada per Patsy Ruth Miller i Lawrence Gray. Situacions absurdes, però gracioses. Magnífica presentació.

ECONOMIC CINE

Continúen amb èxit les reprises. Darrerament «La mujer ligera», «La

ruta de Singapoore», «Virgenes modernas» i «Ana Karenina» són pel·lícules prou importants per a que el bon aficionat en serví memòria.

Estrenes: «Las tres pasiones» ens presenta a Alice Terry i Ivàn Petrovich baix la direcció de Rex Ingram en una excel·lent producció dramàtica en la que juguen molt importants papers les tres passions predominants en l'home: l'Amor, el Diner i la Religió. Una de les millors realitzacions de Rex Ingram i també una feliç interpretació per part dels coneguts artistes. Agradà força a la concurrència.

«Icaros».— Enormement desil·lusionats davant d'aquesta cinta, no fem constar altra mèrit que el que comprèn la part documentària, o sigui la presentació de les ben organitzades escoles d'aviació nordamericanes, ja que l'assumpte és senzillament deplorable. Interpretació regular per part de Ramón Novarro, Anita Page i Ralph Graves. Pertany a «M. G. M.».

«La melodía del amor».— Bona pel·lícula, encara que peca de monòtona en alguns troços, però val a dir que està ben realitzada en quant a treball de càmera i direcció en general. Els intèrprets, Lupe Vélez, William Boyd i Jetta Goudal fan bona tasca, però ens interessa més la del director Griffith. («United Artists»).

«Suzy Saxophon».— Amb Anny Ondra de protagonista? Inútil dir que la cinta fa passar l'estona agradabilíssimament, amb tot i l'absurdidesa de l'argument. Però veient Anny Ondra no es veu l'argument ni es veu res.

No es té més ulls que per Anny Ondra. Que consti que ens agradà més «¡Viva el amor!». Però Anny Ondra sempre és Anny Ondra, com Lillian

Harvey sempre és Lillian Harvey, com Clara Bow sempre és Clara Bow. .

JOAN DEL MEGAFON

Crònica local

Fortes calors i dies esplèndits han estat la característica d'aquest estiu. Encar que al pic del dia el sol picava de valent, la temperatura ha estat més aviat dolça degut als vents que bufen quasi contínuament i que han donat a Palamós la fama d'ésser una de les viles més ben airejades i sanitoses de la Costa.

Unicament aquests darrers dies el temps s'ha enfadat i ha descarregat aparatosament la seva fúria de llamps i trons i una miqueta d'aigua, fent-nos pensar en l'acabament de l'estiu, però sembla que la cosa s'ha tornat revifar i fa esperar una altra tanda de bon temps.

* * *

Constituí un bonic espectacle plé de color, la desfilada dels corredors ciclistes de la Volta a Catalunya que vinguent de Girona es dirigien a Terrassa, passaren el dissabte passat, per arribar el següent diumenge a Barcelona.

Malgrat l'hora bon xic inconvenient, doncs a dos quarts de nou del matí la majoria de la gent treballa, foren una gernació els curiosos que emplaçats a la carretera esperaren el pas dels ciclistes i els aplaudiren entusiàsticament.

Aquests passaren en un sol grup,

ben compacte, a marxa petita, precedits i seguits per una munió d'automòbils i motocicletes curulles d'acompanyants.

* * *

Ha cridat fortament l'atenció dels aficionats a les coses de mar i àdhuc dels que en són profans, la forma de pescar de que ha fet demostracions un individu japonès anomenat Toe Yositaru.

A semblança dels pescadors de perles, està dotat d'una resistència que li permet romandre sota aigua prop de un minut i mig, i té un estil de nedar que li permet enfonsar-se dins l'aigua sense apenes moure aquesta. Amb aitals condicions pot dir-se que més que pescar els peixos, els caça, doncs va proveït d'una canya d'uns tres metres de llargària amb una refilada punta metàlica, que maneja a semblança de la fitora, i acostant-se ràpida i suament als peixos, va ennasquant-los d'un a un fins a esgotar la resistència respiratòria.

Ha fet demostracions en quasi totes les poblacions de la Costa, i ha pescat molts peixos, la majoria d'ells de gran tamany, lo que li permet vendre'ls a bon preu i fer molts diners.

Es un xicot d'uns 26 anys, i és fill de Nagasaki, en l'illa Kiusiu.

Sembla va venir a Espanya amb motiu de l'Exposició de Barcelona juntament amb tres altres companys per a fer demostracions de com es pesquen les perles en aquells països, i acabada aquesta i sense recursos, reuneixen així cabals per al retorn al seu país.

* * *

Ha traspassat N'Antònia Casanovas Vila, esposa del conegut industrial N'Emili Noya, i mare de nostre volgut amic Guillem.

Fem present a la família nostre sentit condol.

* * *

Belles reformes projecta nostre magnífic Ajuntament que milloraran considerablement l'aspecte urbà de Palamós. Una d'elles és l'arranjament definitiu del Carrer Major per mitjà d'un procediment completament nou. Sembla que el paviment serà d'una matèria que juntament amb una solidesa semblant a la del adoquinat tindrà l'aspecte d'ésser asfaltat, però amb l'avantatge sobre aquest darrer d'ésser completament silenciós, és a dir, que no s'oïrà el soroll de les llanxes dels carruatges contra el sòl.

També serà un fet dintre poc, el canvi del vell rellotge del campanar de l'església parroquial per altre nou de trinka, amb esferes il·luminades a la nit, als quatre costats del cloquer.

I per últim, s'està procedint ja a la construcció de uns metres més de paret a continuació del mur de contenció del Passeig, en forma que segueix la conca de la platja. Està clar que temps a venir serà aquest un altre troç que

degudament urbanitzat farà guanyar en magnificència l'aspecte de la vila.

* * *

S'estan fent amb tota activitat les obres necessàries per a la instal·lació de la societat «Agrupació Catalanista» en el local que en el carrer Cervantes havia ocupat anys enrera la Cambra de Comerç. La inauguració sembla serà feta tan prompte enllestides les obres.

* * *

Després d'uns anys que s'ha treballat amb força intensitat en totes les fàbriques del ram del suro, tornem a atravesar una època difícil. Van ja dues setmanes seguides que grans fàbriques han despatxat importants nuclis de treballadors per manca de feina però lo pitjor de tot és que no presentí aquesta vegada l'aspecte de un període cur, sinó que sembla serà per algun temps.

* * *

Un gos va mossegar el seu propietari En Rafel Carreras (a) Piques, qui cuità anar-se'n a Barcelona per sotmetre's al tractament antirràbic.

* * *

Prop de 900 turistes visitaren la vila i es desparramaren per les innumbrables platges i cales de nostra Costa Brava esplèndida, gaudint d'un dia magnífic, el diumenge dia 24 del passat Agost. Vingueren a bord del formós vaixell «Infante D. Jaime» en viatge organitzat per l'empresa barcelonina «Viatges Blaus». L'hora d'arribada, dos quarts d'onze, molt més

aviat de la que ens havien acostumat els viatges que feren l'estiu passat, feu que l'animació a rebre els excursionistes fos migrada. S'havien organitzat en honor dels visitants audicions de sardanes en el Passeig Marítim a migdia, i en el Passeig dels Arbres després de dinar, essent l'animació quelcom escassa.

L'Escola Choral de Terrassa vinguda també a bord del «Infante D. Jaime» féu la visita de consuetut a Casa de la Vila apenes hagué desembarcat, i després de dipositar-hi la magnífica senyera cantà «El cant de la senyera», «Sota de l'olm» i «L'hereu Riera» amb una afinació i justesa remarcables, essent sorollosament aplaudida per el nombrós públic que escoltà dites composicions.

L'aspecte que presentava el moll a l'hora de la sortida del vaixell féu les paus a la solitud del matí, doncs una veritable gernació omplí de gom a gom més de la meitat del moll comercial, i amb alegres manifestacions correspongué a la nuvolada de mocadors blancs que acomiadant-se feien volejar els expedicionaris.

En el quilòmetre 40, entre Palamós i Palafrugell, fa dies ocorregué una sensible desgràcia que costà la vida al jove mecànic Domènec Castelló, de Montràs. Aquest jove treballava al taller d'En Josep Ramió i anava al treball amb bicicleta. En el precís moment de passar al costat d'una camioneta, aquesta volcà al intentar donar pas a un altra vehicle i agafà sola al dissortat ciclista que morí poc després. A. C. S.

Com cada any, han passat una temporada de l'estiu gaudint a plaer de l'aire, sol i aigües de la nostra platja, una secció de nens i altra de nenes de la Casa Provincial de Caritat de Girona. Com de costum, s'han hostatjat en els locals de l'Escola graduada dels nois.

Aquest mes havem oït més sovint que en els anteriors el só de la tenora. S'han donat audicions de sardanes davant de diversos establiments, entre ells el Royal Sport Bar, kiosc La Pergola, del Passeig, i davant del Casino El Port. En el Centre Republicà n'han tocat cada diumenge en el seu pati, com de costum a l'estiu. També els veïns del carrer Major en feren tocar a la Plaça.

VENC

KODAK de caixó, n.º 2, tamany de fotografia 6×9 cmts. com nou.

KODAK Pocket Junior, n.º 1, sèrie II, dispositiu autogràfic, tamany de fotografia 6×9 cmts., objectiu anastigmàtic f 7/7, obturador Kodex de quatre velocitats, com nou.

Ambdós a preus reduïts.

Raó: A l'Administració d'aquesta Revista.

D'espectacles poca cosa hem vist aquest mes. Els dos cines han projectat pel·lícules que es ressenyen en la secció corresponent. Sovint els cafès s'han vist visitats per atraccions ambulants.

Unicament la aristocràtica societat «Reunión Familiar» ha celebrat algunes vetllades amb representacions teatrals i musicals-literàries.

CONSULTORI
MEDIC-QUIRURGIC

JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES
MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL — CIRURGIA DELS ÓSSOS
DIAGNÒSTICS

TRASLLADAT:
Plaça Constitució, 7, prals.

Girona

Registre Civil

Mes de Juliol

Naixements: In. Gombau Costa, Jaume Esteve Meno, Joan Saguer Lloret, Francesc Sánchez Llambrich. Total: 4.

Matrimonis: Josep Pujol Carbonell amb Marina Bofill Tauler; Joan Ors Pascual amb Vicenta Prats Fibla, Simón Sánchez Pérez amb Magdalena Llambrich Llambrich. Total: 3.

Defuncions: Gràcia Rubau Mir, vint i nou anys, casada; Pere Marquès Joanama, quaranta dos anys, solter; Rosa Palomares Baró, setanta un anys, casada; Maria Fornés Berga, setanta tres anys, vídua; Rosend Vilar Puig, trenta cinc anys, casat; Salvador Lloset Vives, setanta sis anys, vidu. Total: 6

Mes d'Agost

Naixements: Angela Vila Casanovas, Anna Maria Ureña Darnaculleta, Juli Coll Mir, Montserrat Esteve Casán, In. Vilà Verдум, Pere Mauri Xicars, Lluisa Gallart Vaquer, In. Torres Casanovas. Total: 8

Matrimonis: Gaspar Saques Morera amb Pilar Civiach Larroy. Total: 1

Defuncions: Constància Maruny Avellí, vuitanta un anys, vídua; Pere

Batlle Mas, trenta vuit anys, casat; Sebastià Moriscot Serra, cinquanta anys, casat. Francisca Majó Peiris, cinquanta anys, casada; Ramón Estarrit Vilà, setanta vuit anys, casat; Antònia Casanovas Vila, seixanta i cinc anys, casada. Total: 6.

Moviment de Port

Mes d'Agost

VAPORS NACIONALS

Cabo Sacratif, Ampurdán (10 vegades), *Cabo Cervera, Cabo Cavoieiro* (dues vegades), *Arriluce, Cervera, Berga, Cabo La Plata*. Total 8.

VELERS NACIONALS

2.º *Cervol, Virgen del Carmen Pastora, Carmen Flores, S. Miguel, Félix Martí, Josefa Iglesias, María Asunción, Arnaldo Oliver i Ramona*. —Total 9.

VAPORS ESTRANGERS

Rialto, Doride, Ystria, Nereide, italians; *Exermont*, nordamericà; *Carmen, Lily*, danesos; *Eika 3, Heina, Hinnoy*, noruegs; *Carpio i Churruca*, anglesos. —Total 12.

VELERS ESTRANGERS

Lilly G, italià.

J. Cabarrocas-Lluch

Tráfico Internacional
Agent de Duanes Col·legiat

Cases a :

Port-Bou - 4 CARRER TEATRE

Cerbère - AVENUE JOFFRE.

Irún - 3 PLAÇA PI MARGALL 3

Hendaye - AVENUE DE LA GARE

Casa central :

Via Layetana, 28
BARCELONA

Telèfon 18767
TELEGRAMES
Cabarrocaslluch
Clave A B C 6.ª edició

Corresponsals a Paris:

Transports Internationaux Schenker & C.º
59 Boulevard de Strasbourg - Paris.

Si voste s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

**SABÓ
CHIMBO**

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA.

Cereals i
Gasolina

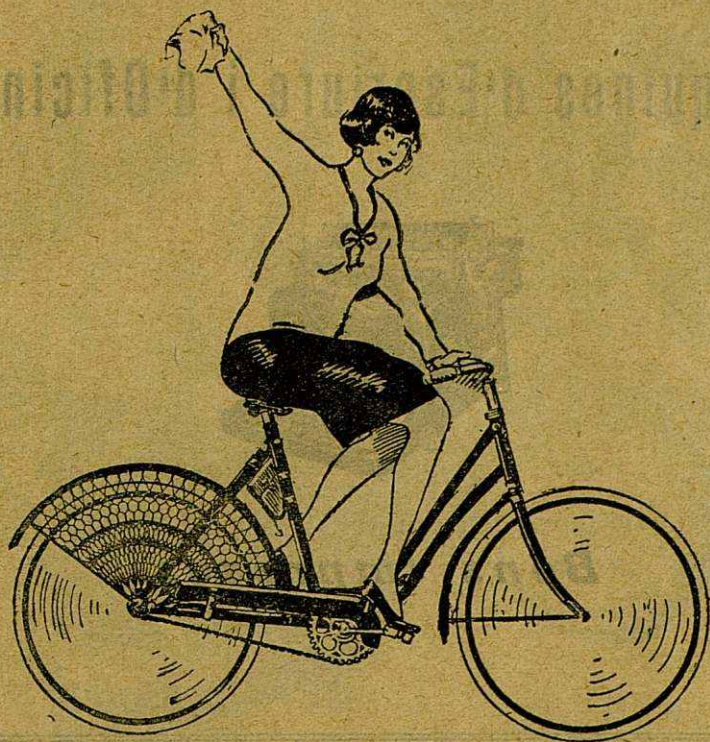

**J. LLOBERAS
GIRONELLA**

Palamós

Pi Margall, 26-28

SANROMÀ

CICLES-MOTOS-ESPORTS

Accessoris - Recanvis - Reparacions

Demani el catàleg corresponent a:

A. SANROMÀ

BALMES, 62 - Telegrams: CICLOSANROMÀ

Telefon 12303

BARCELONA

Royal Sport-Bar CAFE i LICORS : Begudes
de les millors marques.

Carrer Eixamplis :: PALAMOS

Maquines d'Escriture i d'Oficina

Bons Impresos

O. LLORENS CASTELLO - PALAMOS

20 Telèfon 68 - Carretera a Girona, 23 al 29

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics
Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

*Delicado
obsequio...*

BOLOS
BAPID

es...

MARIA ARTIACH

la exquisita galleta, dulce y sabrosa
amiga de paladares refinados.

Desayuno ideal, postre exquisito,
complemento indispensable de
una buena comida, la auténtica

MARIA ARTIACH

la galleta por excelencia, está en
todas las mesas, a todas horas.

Carlton Tea
Biscuit

*Aristocrática
y excelente para el té*

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: **R. CASAS**

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria Prat S. A.

Trajos del país i anglesos

Teléfono 11267

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Pustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIÓ.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve a Barcelona